

EEN BIJZONDERE PELGRIM OP WEG NAAR COMPOSTELA

Wij volgen in de komende edities het wandelrelaas van een bijzondere pelgrim op zijn weg naar Santiago de Compostela. Theo Tromp, de wandelende reiziger is bij OLAT vooral bekend om zijn vele activiteiten die hij in het verleden voor de club heeft georganiseerd.

Al sinds 2007 organiseert hij nu op persoonlijke titel groepspelgrimages naar het Spaanse pelgrimsoord. Het grote voordeel bij deze wandelingen is dat het bedje 's avonds gespreid is en dat de rugzak niet zelf gedragen hoeft te worden. Ook op deze tocht zal Theo enkele weken in gezelschap wandelen van dergelijke pelgrims die op 'comfortabele wijze' hun aflaten proberen te verdienen.

Het grootste deel van de tocht zal Theo zijn rugzak echter zelf dragen en aan den lijve ondervinden hoe zwaar zo'n tocht in werkelijkheid is.

Maandag 15 augustus

Vannacht heb ik maar weinig geslapen. Natuurlijk ook nog tot laat doorgewerkt omdat er op het laatst nog het een en ander geregeld moest worden. Maar voordat de wekker afloopt ben ik al wakker.

Dan de ontbijttafel nog even klaarmaken; voor de komende 10 weken is dit ons laatste gezamenlijke ontbijt.

Met het busje rijden we naar Hotel-Rest. De Statie waar even later de andere deelnemers binnen druppelen. We verwelkomen de nieuwelingen met koffie en Limburgse vlaai.

De autorit gaat over rustige wegen richting Frankrijk en daar is het zelfs zondag vanwege Maria Hemelvaart, dus kunnen we ook daar lekker opschieten.

Rond 13.00 uur houden wij een korte lunchpauze en rijden dan rechtstreeks door naar Vezélay.

Het is bijna 20.00 uur als wij daar aankomen. Wij bekijken de basiliek en maken een foto van de Jacobusnis. Dan nog een drankje op een terras en onze eerste wandeling van ongeveer 3 km, gaat het dal in naar het dorpje Saint Père, waar we overnachten.

Ons adres blijkt een zeer luxe en duur hotel boven op een heuvel te zijn, met

prachtig uitzicht en een schitterende badkamer met erg veel spiegels. Helaas geen mogelijkheid om koffie te bestellen op de kamer. Wij moeten ook gebruikmaken van het ontbijt en dat kost € 10,00 extra. per persoon.

16 augustus

Bij het ontwaken, kijk ik naar buiten en zie het klooster en de basiliek van Ve-

zélay prachtig boven het wolkendek uitsteken. Het is een geweldig gezicht en het is net of het in een meer ligt.

Het ontbijt is helaas lang niet zo uitgebreid als de prijs deed vermoeden.

Wij starten bij de kerk waar we gisteren zijn gestopt. Door het ontbijt zijn we wat later dan gepland en gaan vlug op stap. Dan kom ik er snel achter dat de track niet klopt met de richting. Dus lopen we terug en zien de bordjes richting Santiago. Die gaan we volgen en vergeten vlug de GPS-route, die ik heb gedownload, dat blijkt de fietsroute te zijn.

De afstand is wel wat meer dan via de GR 13, die we van plan waren te gaan volgen. Volgens planning zullen we

vandaag ook zo'n 2000 meter gaan stijgen. Het is niet druk op het pad, we zien alleen één Frans echtpaar, dat op een andere route wandelt.

Net na Cure, treffen wij Theo van de Ven, onze vaste begeleider met de koffie. Grote winkels bleken er niet te zijn en in een buurtwinkeltje hadden ze slechts 1 kuipje margarine en 2 stokbroden. Hopelijk vindt hij later op

de dag wat meer. We laten ons de koffie goed smaken en gaan dan weer verder op pad.

Het is behoorlijk warm en de zon schijnt volop. Mijn hoedje blijkt geen overbodige luxe. Bij Saint-André-en-

Morvan zien we een café, gaan daar op het terras zitten en bestellen een biertje. De gastvrouw is niet erg vriendelijk en met moeite krijgen wij van haar een stempel in onze paspoorten. En toen iemand van ons om een nette stempel vroeg, was het helemaal over. Dan krijg ik een telefoontje van Theo dat hij 200 meter

verderop bij de kerk zijn soeppost heeft opgezet.

We vertrekken meteen en geven het cafeetje een 4 als beoordeling en dat is dan alleen voor het mooie uitzicht.

Theo staat lekker in de schaduw van een paar bomen en hij heeft goulash-soep gemaakt. Dat geeft nieuwe energie en wij gaan dan ook weer vlug verder. We wandelen langs een oude wasplaats en we dalen snel af naar de beek van Le Soloir. Het blijkt gezichtsbedrog want er zitten ook behoorlijk wat klimmetjes tussen voordat we daar aankomen.

We zijn allemaal blij dat we er zijn, want aan de laatste klim vanaf het stuwmeer Crescent leek geen einde te komen. Uiteindelijk komen we in het plaatsje Marigny-l'Eglise, waar we overnachten. Theo van de Ven heeft al moeten vaststellen, dat het enige café hier gesloten is. Gelukkig hebben we nog een biertje in de koelbox.

Wij hebben vandaag 26 km afgelegd. De besproken kamers zijn wel wat klein, maar ik slaap goed.

17 augustus

We ontbijten om 06.30 uur en om 7.30 uur gaan we met het busje naar het centrum van Marigny-l'Eglise om daar onze route te hervatten. Ook vandaag beginnen we met veel bossen en weinig uitzicht. Het wordt veel klimmen en dalen tot we bij ons postje in Le Vieux Dun komen. Daar nemen wij koffie met koek en gaan dan weer vlug verder.

Bij Pont-du-Montral gebruiken we het diner. Helaas is de snelheid van de bediening en doorgang van de gerechten "à la Escargot". Op het eten valt echter helemaal niets aan te merken.

Wat later dan we van plan waren stappen we weer op. Wij klimmen naar de boswachterij van Breuil, er blijkt geen eind aan te komen. Al ons luie zweet, zover nog voorhanden, raken we nu echt kwijt. Wij passeren een gîte en houden een korte pauze om wat te drinken en onze watervoorraad aan te vullen, dan gaan we weer snel verder. Eerst volgt een lange weg, daarna beginnen we aan de afdaling naar Port

des Epines. Maar al snel moeten we weer klimmen. Wies wil gewoon langs de weg verder wandelen, als ze alweer een klim voor zich ziet. Gelukkig komt op dat moment Theo aanrijden. Samen houden zij het vandaag verder voor gezien.

Voor ons volgt zo'n 250 meter stijgen en dat gaat zo gewoon verder over een ander pad. Wij zijn dan ook erg blij dat we Saut de Gouloux in het vizier krijgen.

Niet lang daarna laat ik me een grote cola en een ijscoupe goed smaken.

18 augustus

Wij verblijven 2 dagen in Athez. Afgelopen nacht heeft het geonweerd en hard geregend, maar als we aan onze wandeling beginnen is het weer droog en warm.

De afstand naar het stuwmeer van Lac des Settons valt mij wat tegen. De afstanden die in onze routebeschrijving staan wijken nogal af en zijn veelal langer dan vermeld staat.

We komen door een plaatsje met een klompenmakerij. We kijken daar even kort binnen, maar willen ook weer niet te veel tijd verliezen. Onze dagafstanden zijn eigenlijk wat te hoog gegrepen, zeker met de warmte erbij. Gelukkig is er hier nog veel schaduw.

Bij een meer zit Theo met koffie en een

chocoladebroodje op ons te wachten en dat gaat er goed in. Daarna lopen wij even langs de oever van het meer. Heerlijk even niet klimmen en dalen en dat loopt nog erg prettig ook. Bij Chevigny laat ik de anderen gewoon doorwandelen en ik maak daar even gebruik van een keurig toilet. Dat is toch beter dan die twee voetstappen in de gîte. Nog een grote coupe ijs toe om de calorieën nog even bij te werken en dan weer op pad. Theo staat bij Grosse een kleine 1,5 km verderop, maar na

die korte tussenstop haal ik Arie toch nog in.

We komen voorbij het huis van een Nederlander, maar deze is erg stug en komt vast niet uit een gastvrije streek.

Nu duiken we snel het woud weer in en moeten verschillende stroompjes oversteken, de keien beproeven onze voeten hier wel heel erg.

In Anost doen wij even een paar inkoop, want vanavond maak ik voor de warme maaltijd nasi goreng klaar.

Op het laatste stuk naar de gîte, waar we overnachten is het nog volop klimmen en dalen en uitgeblust bereiken we de gîte. Ik ben helemaal kapot en moet heel even een korte rust nemen voordat ik aan het klaarmaken van avondeten kan beginnen. Dat laatste valt niet mee, maar iedereen gaat daarna tevreden naar bed en ikzelf lig er zelfs als eerste in.

Terwijl ik zo nog even tussen waken en slapen lig na te denken over de afgelopen wandeldagen, realiseer ik me dat ik toch het echte pelgrimsgevoel mis. De route volgt wel het fantastisch langafstandspad de GR 13, maar het heeft niets met Sint Jacobus en wij zien ook helemaal geen pelgrimerende wandelaars. Soms denk ik dat ik een verkeerde route heb genomen.

19 augustus

In overleg met de andere deelnemers aan deze groepswandeling, hebben we besloten om vanaf morgen over te gaan op een echt Pelgrimspad, dat vanaf Cluny komt. Mogelijk was de wijn daar mede oorzaak van, maar zoals ik al zei: ik had nog steeds geen echt pelgrimsgevoel. Je wandelt gewoon een mooie GR, door het prachtige Morvan.

Vandaag moet ik even op een stukje wandeling verstek laten gaan, omdat Theo van de Ven een apotheek nodig heeft. Maar na ca 3 km wil ik weer met de groep meelopen. Het toeval wil echter dat juist daar de route is omgelegd, maar door hetzelfde "toeval" komt de groep toch bij ons uit.

Wij drinken samen koffie en eten een croissant en gaan dan weer op pad.

We vinden geen markeringen en volgen een oude beschrijving van het traject. Dat gaat een tijdje goed totdat ik een verkeerd pad neem en we weer afdalen tot aan de verharde weg. Dan besef ik waar we zijn en we besluiten om via die weg naar de boswachterij van La Croisette te wandelen.

We komen langs een stuwmeer en bij de boswachterij heeft Theo een prachtig plekje gevonden. Ik val daar toch even languit op het veldbed. Hier zouden wij volgens de beschrijving 8,5 km afgelegd moeten hebben, maar met het fout lopen mee staat de teller bij ons al op ruim 15 km.

Na het verlaten van de post, gaat het weer mis met de markering en nu gaan wij met behulp van de GPS richting de Tv-zendmast en warempel daar zien we de markeringen terug. We hebben nu het hoogtepunt van de Morvan bereikt op 901 meter: de top van Le Haut Folin.

Normaal gesproken zou er nu een afdaling moeten volgen, maar ze hebben een verrassing voor ons in petto: er volgt nog een klim naar een volgende zendmast. We zien de restanten van een in de beschrijving genoemde skilift. Het beloofde panorama werd beschreven voordat de bomen begonnen met groeien. Maar hoog is het wel, dat bewijzen de druppels die van mijn voorhoofd stromen.

Bij Glux besluiten wij om voor vandaag te stoppen, want om 19.00 uur nog aan een wandeling van 12 kilometer beginnen, is niet te doen.

Wij besluiten deze wandeldag met kaas, worst, bier en wijn in het bos.

's Avonds verwisselen wij nog even van hotel, want de kamers zijn wel erg verouderd en we kunnen er ook niet eten. Maar na de verhuizing genieten wij nog van een zeer goed diner en mooie kamers.

20 augustus

Vandaag moeten we 58 km naar Charlieu rijden om uiteindelijk op een echte pelgrimsroute te kunnen wandelen. Gisternacht heb ik via het internet onze boekingen aangepast en nu maar hopen dat alles goed is overgekomen.

In Charlieu is er markt, dus een ideale gelegenheid om wat inkopen te gaan doen. Wij kunnen daar ook een stempel halen bij de pastoor. Gelijk krijg je dan het gevoel dat je nu echt aan het pelgrimeren bent.

Na het verlaten van het stadje bereiken wij het Couvent des Cordeliers.

Daarna is het weer klimmen geblazen. Anders dan de vorige dagen wandelen we nu echter niet in een woud en de zon schijnt 'onerbarmelijk' op onze hoofden. De temperatuur is naar 38 graden gestegen.

We komen nog langs het kasteel Le Mont en beginnen dan aan onze afdaling naar St-Nizier-sous-Charlieu.

Nu hebben we wel prachtige vergezichten, maar missen daarentegen de schaduw van de bomen.

In Briennon staat Theo ons op te wachten en hier gebruiken we het diner langs de jachthaven bij een pizzeria.

Daarna gaan wij weer op pad. Het blijft heet en op een mooi plekje met schaduw leggen we ons even te rusten in het gras.

Ik denk dat ik daar ook snel even mijn ogen heb gesloten en een heel eind weg ben geweest. Maar

we moeten weer door en krijgen warempel een stukje bos, dat de ergste hitte tegenhoudt.

We bereiken La Bénisson-Dieu, het

punt waar we eigenlijk op deze route verder hadden gewild. We halen een stempel en ik bekijk rustig de kerk. Ga zelfs even zitten om te genieten van de mooie beschilderingen. Dan wat drinken bij Theo met een nectarine en toch weer op pad.

Bij een "brug of waterdoorgang" trek ik mijn schoenen en sokken uit en laat me lekker afkoelen in de rivier. Ik voel me meteen lekker afgekoeld. Ga weer verder, kom bij een boerderij en daar zit Wies. Ze voelt zich niet zo goed. Dat komt waarschijnlijk vanwege de warmte en ze besluit om deze dag af te sluiten bij de post van Theo.

Wij pakken een drankje, gaan daarna wat inkopen doen en in een hoekje bij de kerk gebruiken we onze avondmaaltijd. Vandaag eens niet erg laat thuis, dus even de tijd om mijn blog verslagen bij te werken.

21 augustus

Gisteravond hebben wij op de terugweg naar ons hotel een waterkoker gekocht, zodat we in de ochtend op de hotelkamer heet water hebben om koffie te kunnen maken. Het is zes uur als ik wakker wordt. Ga me vlug douchen en dan direct water koken. Om kwart voor zeven is alle bagage in de bus en drinken we buiten een bakje koffie.

Het is lekker weer en op de weg naar de start koop ik nog snel wat verse croissants en chocoladebroodjes. We zijn om 8 uur weer bij ons startpunt bij Noailly. Vanaf hier is het nog 1750 kilometer naar Santiago.

Vrije weergave blog verslag van
-Theo Tromp -